

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: PAGO International GmbH

Verwerende partij: Tirolmilch registrierte Genossenschaft mbH

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Oberster Gerichtshof — Uitlegging van artikel 9, lid 1, sub c, van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk (PB 1994, L 11, blz. 1) — Rechten van een houder van een merk dat bekend is in de Gemeenschap — Merk dat uitsluitend bekend is in één lidstaat — Bescherming van het merk in de gehele Gemeenschap dan wel alleen in een lidstaat

Dictum

Artikel 9, lid 1, sub c, van verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad van 20 december 1993 inzake het gemeenschapsmerk moet aldus worden uitgelegd dat een gemeenschapsmerk slechts de bij deze bepaling geboden bescherming geniet wanneer het bekend is bij een aanmerkelijk deel van het publiek waarvoor de door dat merk aangeduide waren of diensten bestemd zijn, in een aanmerkelijk gedeelte van het grondgebied van de Europese Gemeenschap en dat, gelet op de omstandigheden van het hoofdgeding, het grondgebied van de betrokken lidstaat kan worden beschouwd als een aanmerkelijk gedeelte van het grondgebied van de Gemeenschap.

⁽¹⁾ PB C 223 van 22.9.2007.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 10 december 2009 — Europese Commissie/Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

(Zaak C-390/07) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Milieu — Richtlijn 91/271/EEG — Behandeling van stedelijk afvalwater — Artikel 3, leden 1 en 2, artikel 5, leden 1-3 en 5, en bijlagen I en II — Nalaten van oorspronkelijke identificatie van kwetsbare gebieden — Begrip „eutrofiëring” — Criteria — Bewijslast — Relevante datum voor onderzoek van bewijselementen — Uitvoering van verplichtingen tot inzameling — Toepassing van strengere behandeling van afvalwater in kwetsbare gebieden)

(2010/C 24/05)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: S. Pardo Quintillán en H. van Vliet, gemachtigden)

Verwerende partij: Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (vertegenwoordigers: C. Gibbs en V. Jackson, gemachtigden, D. Anderson QC en S. Ford, Barrister)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij: Portugese Republiek (vertegenwoordigers: L. Inez Fernandes en M. J. Lois, gemachtigden)

Voorwerp

Niet-nakoming — Artikelen 3, leden 1 en 2, 5, leden 1, 2, 3, en 5, en bijlage II van richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater (PB L 135, blz. 40) — Nalaten om bepaalde gebieden aan te wijzen die als voor eutrofiëring kwetsbare gebieden hadden moeten worden aangewezen, alsook om ingrijpende zuivering in te voeren voor stedelijk afvalwater van agglomeraties met een inwonerequivalent van meer dan 10 000 dat wordt geloosd in kwetsbare gebieden of in gebieden die als kwetsbaar hadden moeten worden aangewezen

Dictum

- 1) Door het stedelijk afvalwater van Craigavon (behandelingsinstallaties van Ballynacor en Bullay's Hill) en Magherafelt niet aan een ingrijpende zuivering te onderwerpen, is het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland de verplichtingen niet nagekomen die op hem rusten krachtens artikel 5, leden 2, 3 en 5, van richtlijn 91/271/EEG van de Raad van 21 mei 1991 inzake de behandeling van stedelijk afvalwater.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) De Europese Commissie wordt verwezen in de kosten van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.
- 4) De Portugese Republiek draagt haar eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 283 van 24.11.2007.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 19 november 2009 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof (Duitsland) en het Handelsgericht Wien (Oostenrijk)) — Christopher Sturgeon, Gabriel Sturgeon, Alana Sturgeon (C-402/07), Stefan Böck, Cornelia Lepuschitz (C-432/07)/Condor Flugdienst GmbH (C-402/07), Air France SA (C-432/07)

(Gevoegde zaken C-402/07 en C-432/07) ⁽¹⁾

(Luchtvervoer — Verordening (EG) nr. 261/2004 — Artikelen 2, sub l, 5, 6 en 7 — Begrippen „vertraging” en „annulering” van vlucht — Recht op compensatie in geval van vertraging — Begrip „buitengewone omstandigheden”)

(2010/C 24/06)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechters

Bundesgerichtshof, Handelsgericht Wien

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Christopher Sturgeon, Gabriel Sturgeon, Alana Sturgeon (C-402/07), Stefan Böck, Cornelia Lepuschitz (C-432/07)

Verwerende partijen: Condor Flugdienst GmbH (C-402/07), Air France SA (C-432/07)

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Bundesgerichtshof, Handelsgericht Wien — Uitlegging van artikel 2, sub 1, en artikel 5, lid 1, sub c, van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 (PB L 46, blz. 1) — Vlucht die veel later dan het geplande vertrek is begonnen — Onderscheid tussen „vertraging” en „annulering”

Dictum

- 1) De artikelen 2, sub 1, 5 en 6 van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91, moeten aldus worden uitgelegd dat een vertraagde vlucht, ongeacht de duur van de vertraging, ook al is deze lang, niet als geannuleerd kan worden beschouwd wanneer zij overeenkomstig de oorspronkelijke planning van de luchtvaartmaatschappij wordt uitgevoerd.
- 2) De artikelen 5, 6 en 7 van verordening nr. 261/2004 moeten aldus worden uitgelegd dat passagiers van vertraagde vluchten voor de toepassing van het recht op schadevergoeding met passagiers van geannuleerde vluchten kunnen worden gelijkgesteld en aldus aanspraak kunnen maken op de in artikel 7 van deze verordening bedoelde compensatie, wanneer zij door een vertraging van de vlucht drie of meer uren tijd verliezen, dat wil zeggen wanneer zij hun eindbestemming drie of meer uren na de door de luchtvaartmaatschappij oorspronkelijk geplande aankomsttijd bereiken. Een dergelijke vertraging verleent de passagiers evenwel geen recht op compensatie indien de luchtvaartmaatschappij kan aantonen dat de langdurige vertraging het gevolg is van buitengewone omstandigheden die ondanks het treffen van alle redelijke maatregelen niet voorkomen konden worden, dat wil zeggen van omstandigheden waarop de luchtvaartmaatschappij geen daadwerkelijke invloed kan uitoefenen.
- 3) Artikel 5, lid 3, van verordening nr. 261/2004 moet aldus worden uitgelegd dat een technisch probleem aan een luchtvaartuig dat de annulering of de vertraging van een vlucht tot gevolg heeft, niet onder het begrip „buitengewone omstandigheden” in de zin van deze bepaling valt, tenzij dit probleem voortvloeit uit gebeurtenissen die wegens hun aard of hun oorsprong niet inherent zijn aan de normale uitoefening van de activiteit van de betrokken

luchtvaartmaatschappij, en deze hierop geen daadwerkelijke invloed kan uitoefenen.

(¹) PB C 283 van 24.11.2007.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 19 november 2009 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/ Italiaanse Republiek

(Zaak C-540/07) (¹)

(Niet-nakoming — Vrij verkeer van kapitaal — Artikel 56 EG — Artikelen 31 en 40 EER-Overeenkomst — Directe belastingen — Bronheffing op uitgaande dividenden — Verrekening in lidstaat van vestiging van dividendontvanger op grond van overeenkomst tot voorkoming van dubbele belasting)

(2010/C 24/07)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: R. Lyal en A. Aresu, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: R. Adam, gemachtigde, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van artikel 56 EG en van artikel 40 EER — Fiscale regeling waarbij dividenden uitgekeerd aan in andere lidstaten en in EER-staten gevestigde vennootschappen zwaarder worden belast dan „binnenlandse” dividenden

Dictum

- 1) Door dividenden die worden uitgekeerd aan in andere lidstaten gevestigde vennootschappen, aan een minder gunstige fiscale regeling te onderwerpen dan dividenden die worden uitgekeerd aan ingezeten vennootschappen, is de Italiaanse Republiek de krachtens artikel 56, lid 1, EG op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Het beroep wordt voor het overige verworpen.
- 3) De Italiaanse Republiek wordt verwezen in drie vierde van alle kosten. De Commissie van de Europese Gemeenschappen wordt verwezen in het overige vierde.

(¹) PB C 37 van 9.2.2008.